

stemmelse dog ind i Loven for? Det kommer jo ikke i mindste Maade til at skade enten den ene eller den anden, at et Fattiglem har Lov til at gaa paa Jagt. For det første vil det jo være ganske saa, der have saa mange Penge, at de kunne skaffe sig et Gevær samt de fornødne Kugler og Krudt, og naar de saa ogsaa tillige skulle have Penge til at løse Jagttegn, saa er der vist ingen, der for Alvor tror paa, at de ville kunne komme paa Jagt. Naar man nu ellers søger at indføre saa humane Bestemmelser over for de fattige som vel muligt, mener jeg rigtignok, at paa dette Punkt var det unyttigt at sætte, om jeg saa maa sige, en Bom for dem. I § 14 forbydes det at jage om Natten og paa Søn- og Helligdage. Ogsaa den Ting er jo omtalt af andre. Særlig drog det ærede Medlem fra Bælum (S. Jensen) meget stærkt til Fæls mod Jagt om Søndagen, og der kan selvfølgelig ogsaa siges noget baade for og imod den Ting, men jeg er dog der mest tilbøjelig til at slutte mig til det ærede Medlem fra Grenaa (W. Dinesen), som ikke kunde se noget slem i det at jage paa en Søndag. Naar der siges fra anden Side, at de fleste Ulykkestilfælde ske ved at jage om Søndagen, saa kan det nok være, at det er muligt, at det er saa — statistisk oplyst tror jeg dog ikke, det er — men saa kan man jo sætte en Bom for den Ting ved at gøre, som det ærede Medlem fra Grenaa foreslog — jeg tror, det var dette ærede Medlem — nemlig bestemme, at man om Søndagen ikke maatte gaa paa Jagt i Selkaber, men at kun Enkeltmand maatte have Lov dertil. Naar man er ene, vil der ikke ved Jagt paa en Søndag ske mere Skade end paa en hvilken som helst anden Dag. Derimod finder jeg, at Bestemmelsen om Jagt om Natten, som efter det foreliggende Lovforslag er forbudt, af flere Grunde er særdeles uheldig. Jeg vil ikke sige, at jeg personlig er en Modstander af Forbud mod al Nattejagt, det er mig for saa vidt ligegyldigt, for jeg er slet ikke Væger; men naar man en Vinteraftenfund, en klar Maanaften gaar ud i sin Have og ser, at der ude paa Marken sidder en Hare et Stykke borte, eller man muligvis kunde opdage en Ræv, og naar man saa har Erfaring for, at Haren har Øyst til at hjemløge ens Frugttræer, og at Ræven nok, saa vidt det stod i dens Magt, kunde have Øyst til at hjemløge ens Hønseshus, saa forekommer det mig dog, at det vilde være meget ubilligt, om man saa ikke skulde have Lov til at dræbe disse Dyr. En saadan Hare eller enkelte Harer kunne jo paa ganske kort Tid ødelægge meget i en Have, og Maarer og Ræve kunne jo øde-

lægge temmelig bethdeligt af ens Fjerkræ. Hvis den Bestemmelse faar Lov til at staa saaledes, som den staa i det Forslag, her foreliggaer, vil det føre med sig i flere Egne, at vi, særlig de mindre Landbrugere, blive i højeste Grad uheldigt stillede, og at vi mere og mere komme til at maatte omgittre vore Haver med saadanne Gitterværker, at den Slags Dyr ikke kunne komme derind, og det er dog kun et Mindretal, der har Raad til det. Hønseshusene kommer man ligeledes til at gøre saa forhyrkelige, at det ikke lader sig gøre for disse Dyr at trænge derind. Saaledes burde det for øvrigt være, men som bekendt er det mange Steder ikke saaledes. Saa er der endnu en Grund, hvorfor jeg finder det uheldigt at forbyde Nattejagten. Det er nemlig den, at der staa i Lovforslagets § 7, at den, der ejer Jagten paa en Mark, skal holde Brugeren af Jorden fri for sit Vilbt, men der staa for Næsten uheldigere i samme § 7, at naar den jagtberettigede faar Bud om at holde Dyrene fra Brugers Mark, saa er han pligtig til det inden 3 Dage, og hvis han ikke gør det, er vedkommende Bruger af Jorden berettiget til at nedstjude Dyrene og sende dem hen til en Mand, som vedkommende Jagtejer kan udpege. Nu kan jeg ikke forstaa, hvorfor der skal gaa 3 Dage, inden Jagtejerne skulle holde Dyrene borte fra vedkommende Mand's Marker. Det kunde godt gøres paa kortere Tid. Naar man f. Eks. tænker sig en Bonde-mark, som ligger op ad en Skov, vil man finde, at i vaadt Vejr i Efteraaret og ved Vintertid kunne Dyrene gaa ud af Skoven og tilføje det, der staa paa disse Marker, Rug eller Røver, eller hvad det nu er, en bethdelig Skade paa mindre end 3 Dage. Men naar det nu er saaledes, at man sender Bud til vedkommende Skov-ejer, om han vil være af den Venlighed at holde sine Dyr borte fra Marken, og vedkommende saa siger: ja, jeg skal gøre det, men han saa alligevel nøjes med at lade det blive ved Røstet, og det ikke bliver gjort, og saa vedkommende Bruger af Jorden ikke har Ret til at stjude disse Dyr ned om Natten, saa er han helt værgeløs over for en saadan Mand; thi om Dagen kommer Dyrene der sjældent, men om Natten ser man dem gaa der i store Flokke. Med i den Egn, jeg er fra paa Lolland, hvor mange af Bøndernes Marker ligge omkring en enkelt Skovejers Skov, har jeg været Djenvidne til, at Vintersæden, baade Rug og Hvede og Røver, har været i den Grad ødelagt af vedkommende Skovejers Dyr, at det har været en Gru at se derpaa. Selv om vedkommende Mand havde ladet sine